

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Jncipiens ab Anno Redemptoris DCC.XIV. perducitur vsq[ue] ad Annum
DCCC.XLII. quo & orta hoc sæculo in Oriente, debellata est penitus
Iconoclastia; vt planè qui Tomum hunc Panopliam dixerit aduersus impios
Iconoclastas, veritatis scopum attinget, Continet annos C.XXVIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 766. Pavli Pap. Annus 10. Const. Copr. Imp. Annus 26.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15233

Fasci scolita rasa à nobis adorata nullam nobis reprehensionis
necum vestant, liquident ea per Christi invocationem in sancta
matris perfusione balsam.

Quid tu quoque corporis & sanguinis Christi amicorum
veligat pro te, ut que magnum & temeritatem
que & abominationem & abominationem & eorum percepione facias ta-
tem iniquitatis & si quicunq; inter sordidum ac prophanum minime
dignitatem, Christi imaginem non fecis atq; Apollini statuam,
de patre, deum non fecis at Diana idolum appellare, monumētum
quod plam quoq; pedum prout nuptiis & exhibitis. Ad hoc
imperator: O casus mente perdite, inquit, ac fopha omnes Immor-
tale oblinio digne! Hu imaginum proculatu, Chrysostome
proculatu.

Cum vero de vere in diuinis rebus solerit Stephanus in morem
serum qui bellis à laude praefrant, adserit armis suam tenuisse,
ut per ea res gloria, profigare cipriens manus in crucifusum
inveniret, atque inde munitione in quo impio ille sculptus etat
est abdito, rursum quemadmodum Christus est. Cesari numer-
tum in die offendens: Causam, inquit, est haec image &
supersticio. In ante mirante a respondente, cum tandem a-
tem quoniam Imperator? Quid (inquit vir diuinus) si quis eum
inquinatur in terram proculum pedibus terat, panisse ali-
qui huc? Quid autem dixerint y qui adfiant, cum Im-
peratores expromunt? Ad hoc vir sordidum genitum
ex eo pellit genitum emittente, ac cum magno annui
dolor exclamationi: O immum, inquit, cecidit! Si pre-
mortalis imperatoris forma & opus regis ad ipsam vix
ad eius duxit: Quis tandem eum subiugit usque patitur,
quod filii Dei & Matris opum effigies concubant, ignis tradere
nisi dubitat? Vix haec dixerat, cum nummum eum pedibus
procuravit.

XII. Cum autem y qui affiant, seruorum ritu accurrissent, et simili-
tudinem praeceptum in mare decesserit (andux enim & prae-
cepit illi affectatio, dum obsequio aliquem demeretur nam ius
medieciatur omnes fines excedit) imperator leniter atem fi-
molens, quoniam audacia haudquaque obnoxia videbatur, qui
convenientem atque arcuam in animo insidentem habeat, in
principiis quodammodo probabit, atq; ab his modis conatu ad
Ceterum sautum virtus solo aligari ac mandib; a tergo vincere
vulnus ad publicum Pratorum carcere amandat, ut videlicet ob-
privatum Imperatoris imaginem penas à lege constitutas luceret,
illius nimis lena ille ac facili, certissimo, mortarium oblitione
suscipiat. Nam qui Christi imaginem penas atque in ignem
concentant, & faciem imaginis vindice sedebant, atq; ultricice hu-
mili & faciunt legem profecte habent. Et quis autem amentiam re-
sonans sicut ridet, nympha patens curam recordamus & excitamus fe-
cunditatem queat?

At ferit diuino maiorem in medium afflatum Stephanum, fa-
mulus, ut reliquias carceris lumen attigit, pectora incalcescit, atq;
ad eum quodammodo etat prefabricatus concitatus, dierum sub-
metam in lingua sua loquuntur ell, his verbis tenuis: Hoc effi-
giam vita mea requies: Hu enim saltem vñq; ad extremum
hunc habere necesse est: quantum pro imagine Christi hor-
ribiliter felix elegit Iesuclus illud Daudum: Hec requies-
ca in seculum facilius habet qua elegi eam. Quoniam
autem vñq; ad annum Domini septingentum etiam
propter cepitum in Pratorianum carcere nimurum vi-
tium ad obtimum egisse Stephanum, Acta eius martyris tra-
ducent, cum non nulli post frequentem annum necatum con-
fluerant et illum Pratorianum anni vñus frequentissimi
anno contigisse videri potest, de quo ea que sunt di-
qua memoria, suo loco anno oportunius dictu*rum*.

XIII. Iam vero reliqua, eadem quarti Indictione, Constan-
tinopolis ab eodem Constantino Imperatore aduersus cultu-
tum sacrarum imaginum & religiosos monachos gesta,
& Theophane relatim videamus, ait enim: Multo etiam
tempore ac malitia accusato et quid imagines adorarent, diversi
poterant. Et inmanum tradidit reverberare. Insula
sanctam generaliter ab omnibus sub Imperio sua deceptibus ex-
cepto, ne quisquam alteraret imagines, cum quibus & Constanti-
num falso nominis Patriarchismus super ambulante ascendere,
& evadere pretulagata & mire facta, quod non esset ex eo

qui adoraret magne. Cui uox ut eximachus Stephanites effe-
cerunt, perfugit, & canibus reverberat, atque ad perjans re-
giam citarum admitti patet. Sed non in lugubritate arata
vita, hunc homicidum debitu penitredidit, at quoniam illa
fuerit, suo loco dicitur anno ieiungi. Pexter illa sacrificia,
excruciatum facinus idem Constantinus Imperator
adiecit, ut nobilium Ecclesiarum sancte Pelagiae Martyris
fuerit demolitus, locumque illum damnatorum sepul-
ture subiecit, hoc Cedrenus hoc anno.

I E S U C H R I S T I

Annus 766.

SECVNDS annus Domini septingentum sexagesi-
mus textus, Indictione quarta, Constantinopolis magis
magis que graefatur perieccatio aduersus cultores sacrarum
imaginum atque cultores vita monachorum. Sed primum
quam experietur Constantinus a Deo vindictam obfa-
cium aduersus pius anno superiori, exhibuit, & The-
ophane illa andies qui ait: Denique duodecima Kalendas Fe-
bruary, quarte Indictione motu est Imperator contra Bulgares;
& directus ad Achelous dux militia festina & celeritas, extremitas
& armis excusatis vultus orditum. Quo cùm in Thessaliam
fuerit, flante Aquiloni contraria fusa penit omnia, ita ut Imp-
erator excedet recta, & mortuus redire ad sepulchrum paciperit.
His admotum tantum abelli, ut reliquerit, ut non modo pe-
cati deteriori adiecerit, nam subdit:

Porto decimo sexto Kalendas Septembria, eiusdem quarti In-
dictionis publice diffringam & debito lauus batus monachorum
in lapidario, praeterea vnumquaque monachum manu tenere
miserem, & taliter transire per lippoli manu, sumptu misura ab
omni populo cumulati, hac in mortacione.

Similiter (subdit Theophanes) & octavo Iulio Septembria
duci sunt ad Iudes Circenses Principes decem & novem, & de-
bentefacti sunt quasi mala contra temperatorem constituti fuerint
non ver aciter accusati, sed quoniam indebat eu, quod effigie fortis
moi & robusti, & ab omni collatulati Quibusdam vero ex eu &
ob religiosum temet quod a predictum inclusum Stephanum
effigie ingresa, & passione eam publice diuulgare vena, quos & inver-
ficiat. Quarum principes sunt Constantinus Patriicus, & Iulianus Lo-
goteta Drama, cui nouus impensis Pedagogorum, & knowns
Strategum Spatarium & Domesticum Excubitorum, Antochius Lo-
goteta Drama salinus & Prator Sichis, David Spatarus Comites
obsequi, Theophylactus protoplatheus, & ali, quos cum in Hi-
postolico ludo palam trahunt, & ab omni populo confusi & maledi-
ci fecerit, sententiam dedit: Alio quidem dux frater Constanti-
nus & Strategum iste a venatione septa caputa animaduertis-
te puniunt, multo super eos vniuersi & plures facti lamento: adeo ut
iuniori duduget imperator, magnificator, & Procopius prefe-
ctus celere, & ab administratione depollet tamquam id
se ripertentem: ceterus autem oculu priuatoe in exilium defi-
nient, quos & per singulas matrem, cum esset & omni crudelitate
plenus, ad loca in quibus degabant, caerulei & fulgi vapule in-
trabat.

Per tertios Kalendas Septembria eiusdem quarti Indictionis,
infantes idem malodens aduersus aqua vocis suam & conuentu
infantum sanum Patriarcham & ieiuniu quibusdam clericis ac monachis
confessio dicitur, ut dicunt: Audimus Patriarcham cum po-
dagorum aduersus imperatorem loquenter. Et misit eos ad Pa-
triarcham, ut argueret alios. Cumque illi negaret fecit eos ad pre-
dicta signa utrave fatentes ac dicentes: A Patriarcha Bas maledi-
ctus & animum. Inter hos ergo misit, & huius signum Patriarcha,
& hunc exhorto elegante apud Hierosolimam & rufi apud Principem
infidulam. Insuper Theophanes infernit eodem anno de per-
secutoris infamiam & crudelitatem huc additit.

Et autem qui Christiani nefabiles. Dei iudicis impera-
tor fortis ut Iacob quidam, vel velasco Achab, multo peior,
quam Aramaeum sic infanta sub Imperio sua politus Orthodoxus Ep-
iscopi, monachos, laicos praelati atq; subiectu ostendit: vnde inter-

do episcopio Hierofontis
et Theodoro Antiocheno
picta ad Carolem Magnum
per termo di Cöcilio Romanus
quibus la Latinitati donatae
erant.

Quod autem ad quidlibet
Grecos & Latinos in hac Sy-

riene quicquid ista fuerit
ritatibus processione Sp

et palie, plena a Parre Gra-

cius tempore & a quibus Gra-

cius & agitata, ne ab

eo Occidentaliis plurimi in

claves obsecrare & praferentur

magnum cultum; illi contraria-

modi a uero, illi & o

rum Graeci ad finem anni sequentes contigunt, et quidlibet

non constat.

Hoc pariter anno Abdallam Principem Saraceno-

rum in Oriente esse defunctum, Theophane author ei,

ub quo Christi Ecclesiam persecutionem esse patitur.

Statim item Isanum Monachum prefellit, quem Tran-

scripti, Marcius, apud magistrum pedem praecepit, faciendo

in gratia ipsi exponens, in profundis interpres.

Sed quis tandem ei, qui non sicut auctor est, sed

ad eum Praefectus vel scolasticus in qua lingua, arg, in qua item in ex-

celsum loquens) vnum est duobus ita proponit, unum, vi-

ant calcata imagine, vitam obtineat, ant hoc tormenti de-

scruerit. Hoc autem dicens, pectorum larva leonem pertere-
re velle videatur.

Statim enim generosus ille vir magna voce exclamauit: Absu-

la me, inquit, Domine Iesu Christe in genite Elii Des et Theandri-

canum hanc magis nem pedibus ter am, arg, nec longiorum statim humi-

ti curvare, nesciam et fixit, ut ipsa planum faciet, quoniam nobis humi-

diu minus morietur. Ille itaq, confessus ac acundia vocis auctor,
nudari sanctum virum, atque in caput a extensis inbet, vici cim-

torio, et dubio tabulari, ipsum firmissime compresens, ac ferre

peccatum totum, ipsum corpus exaraserit, prone capite suspen-
dit, ac deinde non ex quo igne rite cum accens, ita a demum ho-

locastrum Dei gratianum ipsum efficerent.

Hoc eo commemorante, patribus, lachrymis madentibus,

Theofilius quidam hoc nomine merito conquisitus vir fener ac

facerdotis dignitate ornatus, qui ex proprio monasterio erat, quod

Pelecet a nuncupatur, atque & nomen ab eo, & genus fermenti

ac bituminis illatis, nigerum, in modum ambostris habebat

(hos enim cruciatu pietatis, causa perterritus) prodire ipse

pro quo in medium superioribus fermentis his adiicit: Impo-

sibile est, impobole inquit illi, ut vel hic ipse Antistes no[n]

Stephani scilicet secundum oculis ista commonet: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur: Quanam enim oratione

quaque illius, qui tuor agit, ut acommodetur

dono Episcopo Hieronymitano & Cottina Alexandrino, amio Theosoro Antiocheno, auctor est Hadrianus in epistola ad Carolum Magnum, de qua agemus inferius, cum sit ferme de Cödilio Romano iob Stephano, vbi eadem epistola Latinitati donata teat fuit.

Quod autem ad questionem spectat, que dicitur inter Gracos & Latinos in hac Synodo agitata de sanctissima Tumultu quoniam illa fuerit, Ado Viennensis docebat, nimirum fusile de processione Spiritus sancti, num videlicet ipsi polli, ipsum à Patre illico procedere. Vide Lector, quo tempore & à quibus Gracis eiudemmodo quodlibet primū intermixta & agitata, nēc ab impij Icoenoclastis: Quid enim Occidentalis plurima in Contaminatum, cuncte fedatores obsecerunt præstiterat ea quæ spectarent ad sacrarū imaginis cultum; illi contra Latinis quod adiudicent ad Symbolū ea verba, FILIO QV E, virtutis verbet. Videantque scismatici Graeci dum Latinos impugnanti, lectionem agere improbandi Constantini Copronymi, qui ipso non etiam lenientia omni ex parte fuit impius & sceleratus Hagiomachus.

IESV CHRISTI

Annus 767.

Annus 27.

ADEST annus septingentesimus sexagesimus septimus, quis Redemptoris, quinta Indictione noratus, quo Paulus Papa vbi fedeliter annos decem & mensem vium, mortuus vegetissimana iunxit. De cuius rebus gelis opuluentem tui, Lector, appulit item mentem, ita epitola ab eo scripta ad Pipum Francorum Regem & alios reperit potissimum, quarum dumtaxat arguenda summatum prædicta & recentia vidimus à Panimo in vita Romanorum Pontificum, easque integras habent in Varijs Historiæ tellatur verum euilem dicit quæstiones minime inservi valuum, ut eas vel furto vel alio aliquo modo inde fulda exsilitinemus. Cetera nindet, quod cum fides posuit in sufficiencia adduci, cum & caruendum totidem numero argumenta pariter recitent. Nostri vero qui pertuli protixitatem atque multiplicatatem pariter, sed magis veritatem, non ipsas integras, sed ipsatu argumenta tammodum edidere; que in non immi conjecta, sed per an nos singulos, quibus sunt data, digeuntur, non fallidum vel naeleam legentibus aliisque, sed maximum voluptarem vixit, quod ex eis epuloriaris intulisse, quæcater veritate & sinceritate praetulit, ignoramus, fuisse regie coniunctura quod nec tu negaveris, cum exundum argumenta perlegeris, que hic non fabulosum, ne ieiunum penitus climatissimum, quem oppositamne quod oportet, excipere non conceditur. Sed ex ea non intelligas, ut Ecclesiasticis antiquitatibus mereatur, qui non fragmenta, vel argumeta redat epuloriarum, sed platis integras edationem amplius perturbas, cum hi eum pergetutatis bene confundunt, cas in Archivo recordamus, contrarium, ut immortalitat, concuerit polles et integras. Primum igitur epistola & diuinam deinceps argumenta sic habeant:

1. Talem Papa Pipum Regi obitum Stephani fecit & suam damnationem exposuit: indicat se in amissione ab eodem stephani unita cum Franco persecutorum; petu: ut idem praefecit.
2. Manu eiusdem sancti Silvestri cum tribus alijs vicini donat Pipum, quæ à Carolomanis menachæ fuerant. Zizanias Papa conserua.
3. Gratianus, auctor de ecclesiastice iuris, & politicae & caritatis, ut menachæ Caroliniani: p[ro]luminari defensit.
4. Marianus presbyterum inbet Episcopum creari, ut & consilij sibi Romana contraria invocari.

5. Gratianus Pipum de insolentia, ac Igales suis mandat Confessio antivulgata reverentie indicat.
6. Gratianus agit pro exortatione S. R. E. indicat publicum suu post. Denique in fortissimo Rego P[ro]p[ter]a trahit exsiceret: & petu ut ad se legatum misset, per quem posset ei aperte Graecorum confusa & infida.
7. Monachum ei Cottina Alexandrino Patriarcha missum commendat.
8. Imperatorem Graecos in armis esse, & Ravennatum Exarchatum & Romanum recipere vele narrat, ac ab eo auxiliu contra Graecos implorat.
9. Exponit se Ravenna cum Desiderio locutum, & paratrum quod ad desponentem contra Graecos necessaria sint.
10. Purgat se de criminis obiecto: quod desuetus Pipum non valete auxiliu proibere Romana in angustia constituta. Et de Martine facta pacifate, ut faciat quid vellet. Petu auxilium pro Ravennatum defensione.
11. Eum de ipsa valetudine procontatur: quia ab Anicio neficio quid rumor aduersus deo agitatus p[ro]f[er]sum fuit.
12. Narrat de Beneventanorum iniuria: petu ut Pipum litteru eis increpet: Et similes patere, ut consentiat in expeditissimum contra eos institutum.
13. Gratianus agit pro defensione Ecclesia: de pace inter se & Desiderium constitutis narrat ac postulat, ut subdesiderio restituatur, qui & ipse Urbanus Forum Cornelii recuperare posat.
14. Lettera proditoris Sergi Ravennatus Episcopum mittit, & petit auxilium.
15. Per VIII Idardum Coifscopum, quem Pipum exempli fratris Stephanus comendat. ibidem: si littera Luteri Pipum & gratianum adiungit pro defensione sancti Dei Ecclesia continentur. Auxilium contra Longobardos, quod sancte Dei Ecclesia in finibus minimè reddenter posulat, item pro fabriaco milio, in quo Pipum filia ex sacrificiis senti latrato abutitur, suscepit fuit a gratia. P[ro]p[ter]a agit quæcum celebratio Missarum solemnibus magna incrementate, aggregata populi multitudine in favore auctoritatis corporo beatae Petronilla, quæ pro laude aeternæ, ueraciori nomina Pipini infectata erat, suscepisse se fertur. Adiut se in defensione laborare, ut Sergius Episcopus sua restringatur Ecclesia.
16. Ad Pipum & omnes Francos, per * Fardum & socios eius, * Fardum in quo continentur Lutes veterina. Item de Legatu Greco, rum ad Regem si Franciam amantibus, & de Gregorio Episcopo, & Petro presbytero.
17. Pipum indicat sex Patricios cum CCC. viiiii Constantino, Romanum venientem e[st]o, & p[ro]f[er]it in Franciam ad Pipum praefectorum. Quaratur Desiderium iniustia sancte Dei Ecclesia, quia coram Legata Pipi facere promisit quod publicius fuerat, non adimplivit, quamvis cum Romanis in usus platinis affecte deploret.
18. Continetur & statuarum actiones & uberrime benedictio eius pro vita & in excelsum rate eiusdem Pipi, Caroli, & Carolani multitudinem suorum filiorum eum: multi adorant omnes cantria Liberas das auxilium flagitans. In embulo p[ro]f[er]at p[re]ceptum, quod Mariano presbitero de titula Chrysogoni dedit, & de libro quo Pipo in annis suis continetur.
19. Pipum per Georgium Episcopum, Gratianum alijnger pro defensione sancti Dei Ecclesia continet. In embulo p[ro]f[er]at ut Pipi plausu que et hinc natu fuerat, ex face baptizatus ueretur.
20. Petru presbitero an eandem dicta continet melius Lutericum, quod Romanam Ecclesiam ab hereticis defendere, Petru alla Remedy Episcopi & Andegavensis Contra narrat, quæliter ingens beati Petri Apollonius principis apud Desiderium Regem ex parte recuperari, & quid reliquias iniustissimam facere publicum sit, cum oblatione, ut si Desiderium illa negligenter, Pipum illam, sicut Stephano Papa & eis germano, & his promoverat, cogere.
21. Ad Pipum per VII Idarum Episcopum, Dodonem, & Vulgarium. In qua gratiarum adiunctione cum adhortationibus ut Pipum pro defensione pugnare perget. Pipa de sua confidencia erga Pipum multa recitat, scilicet quod nullo favore aut terore ab eum caritate operari poset. Inducit se p[er] Denuo, riu, Genitriem, & Leatos Angelos, in nullo quam Pipo maiorem habebat fiduciam.